

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/754/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614203075
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6614203075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľa Quantum Credit a. s. , IČO 47 248 980, so sídlom Tomášikova 23/C, 821 02 Bratislava, zast. PERSPECTA Legal, s. r. o., IČO: 36 668 745, so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, proti odporcovi F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. I. XXXX/X, XXX XX D., štátny občan SR, o zaplatenie 109,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 5C/40/2014 - 35, zo dňa 26. mája 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu v časti o zaplatenie 47,80 eur a príslušenstva **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 56,16 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 43,94 eur od 04.03.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 12,22 eur od 04.04.2011 do zaplatenia a na náhrade trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa 18,68 eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 47,80 eur a príslušenstva zamietol.

Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikli právne vzťahy upravené zákonom č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Podpísaním zmluvy o pripojení zo dňa 12.01.2011 obchodnou spoločnosťou Slovak Telecom a. s. (právnym predchodcom navrhovateľa) a odporcom, odporcovi vznikol nárok na služby poskytované právnym predchodcom navrhovateľa a právnemu predchodcovi navrhovateľa nárok voči odporcovi na zaplatenie ceny poskytnutých služieb. Odporca túto povinnosť v zmysle splatných vystavených faktúr za rozhodné obdobie nespĺnil, preto ho súd k tejto povinnosti zaviazal, pričom predmetné plnenie od odporcu priznal navrhovateľovi, ktorý tieto pohľadávky nadobudol do vlastníctva zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013. Súd navrhovateľovi priznal aj ním uplatnený úrok z omeškania z dlžnej sumy s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ predmetom postúpenia a žalobného návrhu navrhovateľa bola aj suma 47,80 eur z titulu zmluvnej pokuty vyúčtovaná a postúpená právnym predchodcom navrhovateľa navrhovateľovi v zmysle faktúry splatnej 03.12.2012, súd dospel k záveru, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nevznikol a v tejto časti návrh zamietol. V tejto časti navrhovateľ nárok uplatňuje na základe neplatného právneho úkonu. Zmluva o pripojení je spotrebiteľská zmluva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom zmluvná pokuta bola fakturovaná na základe čl. 3 zmluvy, ktoré ustanovenie súd posúdil ako neprijateľnú

podmienku v spotrebiteľskej zmluve v súlade s ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a s odkazom na rozsudok Okresného súdu Trnava z 28.01.2014 sp. zn. 26C/94/2012, ktorým tento súd určil že zmluvná podmienka uvedená v bode (čl.) 3 Zmluvy je ako neprijateľná podmienka neplatná, pretože v prejednávanej príhode v zmluve o pripojení zo dňa 12.01.2011 ide o toho istého dodávateľa a identické ustanovenie čl. 3 zmluvy. Čl. 3 zmluvy o pripojení zo dňa 12.01.2011 trpí aj nedostatkom určitosti, pretože z označenia ustanovenia nevyplýva, aké konkrétne formy správania sa odporcu majú za následok vznik jeho povinnosti uhradiť zmluvnú pokutu dodávateľovi. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. , keďže každý z účastníkov mal vo veci čiastočný úspech, náhradu trov pomerne rozdelil podľa pomeru ich úspechu.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal navrhovateľ. Rozsudok okresného súdu v časti nepriznania zmluvnej pokuty žiadal zmeniť tak, aby odvolací súd návrhu vyhovel aj v tejto časti.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namieta, že čl. 3 Zmluvy o pripojení, v ktorom sa nachádza úprava zmluvnej pokuty, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Čl. 3 nenapĺňa kvalifikačné kritériá neprijateľnosti stanovené zákonom - § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, kde sa nachádza výpočet neprijateľných podmienok, i keď je tento výpočet iba príkladný. Upriamil pozornosť na písmeno k) § 53, podľa ktorého za neprijateľné v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Dodávateľ vstupoval do zmluvného vzťahu so spotrebiteľom (odporcom) za predpokladu, že očakávaný hospodársky výsledok bude minimálne 285,60 eur. Daný výpočet pozostáva zo súčiny zvýhodneného mesačného poplatku vo výške 11,90 eur a 24 mesačnej doby viazanosti. Hospodársky výsledok nebol naplnený ani z časti, nakoľko odporca neplatil za poskytnuté mobilné služby vôbec. Preto mu v tejto súvislosti okrem vypojenia SIM karty bola vyfakturovaná zmluvná pokuta 47,80 eur. Porovnaním výšky uvedených súm možno konštatovať, že v prípade, ak by žalovaný riadne plnil cenu za poskytnuté služby zaplatil by cca 6 násobne viac, ako je výška zmluvnej pokuty a dodávateľ by prijal cca 6 násobne vyššie plnenie, ako je plnenie zo zmluvnej pokuty. Suma zmluvnej pokuty je zanedbateľná oproti očakávanému hospodárskemu výsledku, na ktorý sa odporca zaviazal pri podpise Zmluvy o pripojení. Ďalším dôvodom na akceptáciu zmluvnej pokuty je jej naviazanosť na porušenie vyšpecifikovaného okruhu povinností v čl. 3 Zmluvy o pripojení, ktorý presne stanovuje povinnosti po porušení ktorých vzniká právo na vyfakturovanie zmluvnej pokuty. Tie sú uvedené v čl. 2 Zmluvy o pripojení a tiež vo Všeobecných obchodných podmienkach. Poukazuje i na to, že vo verejnosti je dlhodobá (viac ako 20 rokov) a obecná známa informácia o tom, akým spôsobom dochádza k uzatváraniu zmlúv ohľadne verejnej mobilnej telefónnej siete, pričom bežný spotrebiteľ dobrovoľne vstupuje do tohto zmluvného vzťahu a má možnosť ovplyvniť uzatvorenie takejto zmluvy výberom vhodných zmluvných podmienok tak, aby mu vyhovovali spolu s prijatím príslušných sankcií v prípade ich neplnenia. Paušálny prístup súdu k ochrane spotrebiteľa za každú cenu tým, že každá dohoda o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve by bola a priori neprijateľnou podmienkou by vytvorila priestor pre nepoctivého spotrebiteľa.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Odvolačný súd preskúmaním veci dospel k názoru, že okresný súd vo veci správne rozhodol, vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonaných dôkazoch. Vec správne právne posúdil, keď vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah účastníkov založený platnou Zmluvou o pripojení zo dňa 12.01.2011 je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. Že predmetná zmluva ako taká, nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to neprijateľné podmienky. Následne riadiac sa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, že dodávateľ je povinný zdržať sa používania takej zmluvnej podmienky, ktorú súd určil v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, okresný súd s poukazom na už vydané takéto rozhodnutie - na rozsudok Okresného súdu v Trnave zo dňa 28.01.2014 sp. zn. 26C/94/2012, týkajúci sa toho istého dodávateľa a tej istej zmluvnej podmienky, správne návrh navrhovateľa v časti, ktorým uplatňoval zaplatenie zmluvnej pokuty, zamietol.

Odvolačné dôvody navrhovateľa a právne názory, ktoré vysvetlil v odvolaní, sú bez vplyvu na výsledok rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorého postup a závery sú v súlade s platnou právnou úpravou. Novelou (zákonom č. 575/2009 Z.z.), ktorou sa súčasne novelizoval aj Občiansky súdny poriadok a zákon o ochrane spotrebiteľa, sa do Občianskeho zákonníka doplnilo ustanovenie § 53a, podľa ktorého ak súd právoplatne rozhodne o určitej zmluvnej podmienke uvedenej či už priamo v spotrebiteľskej zmluve, alebo v prílohe k zmluve, že je neplatná, nesmie ju dodávateľ viac používať ani vo vzťahu k iným spotrebiteľom a musí ju zo svojich zmlúv (resp. z príloh) vypustiť. Nevzťahuje sa to len na podmienky s rovnakým (doslovným) znením, aké bolo predmetom súdneho rozhodnutia, ale na všetky podmienky, ktorých význam (dôsledok) je taký istý, ako tej zmluvnej podmienky, o ktorej súd rozhodol, že je neplatná. Za neplatnú môže súd vyhlásiť aj časť niektorej zo zmluvných podmienok. V takomto prípade dodávateľ musí zo zmlúv alebo z ich príloh odstrániť iba tú časť zmluvnej podmienky, ktorá bola súdom vyhlásená za neplatnú. Aj tu platí, že dodávateľ nemôže nahradiť zrušenú časť zmluvnej podmienky takým textom (odlišným od pôvodného), ktorého dôsledky by boli rovnaké ako z toho znenia, ktoré súd vyhlásil za neplatné.

V prejednávanom prípade navrhovateľ zjavne nepostupoval v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia „zdržať sa používania podmienky, ktorá bola súdom určená za neprijateľnú“, resp. uplatňovať z takejto podmienky svoj nárok (Zmluva o pripojení, ktorej obsahom je čl. 3 - neprijateľná podmienka, bola uzavretá dňa 12.01.2011), keď napriek existencii vyššie cit. rozhodnutia súdu zo dňa 28.01.2014, nárok na základe podmienky súdom vyhlásenej za neprijateľnú uplatnil návrhom na súde dňa 03.03.2014.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si právo na náhradu trov konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd odporcovi trovy odvolacieho konania nepriznal (§ 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.